

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Missió jove

Durant aquest mes d'octubre té lloc a Roma el Sínode dels Bisbes, que en aquesta ocasió està dedicat als joves, la fe i el discerniment vocacional, i que acabarà el proper dia 28. El Sant Pare vol que esdevingui una nova oportunitat perquè els joves arribin a ser deixebles missioners, perquè s'entusiasmin amb el Crist i amb la seva missió evangelitzadora, i s'impregnin de l'ardor missioner de sant Francesc Xavier, santa Teresa de l'Infant Jesús i el beat Pau Manna. El missatge del dia del DOMUND d'enguany l'ha plantejat precisament com una reflexió amb els joves, un diàleg amb ells. Els hi diu que «la vida és una missió», i que «cada home i dona és una missió, i aquesta és la raó per la que es troba vivint a la terra».

L'entusiasme, la fascinació i la plenitud que produeix en l'ésser humà la trobada amb Jesucrist és certament molt gran, compara-

ble a la troballa del tresor amagat o la perla preciosa dels que ens parla l'Evangelí (Mt 13,44-46). El jove que viu aquesta experiència profunda de fe, s'entusiasma sense dubte, i aleshores serà capaç de donar testimoni davant els seus amics i coneguts del que ha experimentat i també de comprometre's a projectes solidaris per transformar el món. Aquesta vivència el portarà així mateix a ser audaç al servei de la veritat i el bé i a expressar-se amb valentia, amb llibertat d'esperit i sense por.

La vida és, doncs, una missió, i en el cas d'una vida jove, és una missió jove, que es realitza en relació a altres joves, en el propi ambient. Des de fa uns anys sentim a parlar dels «millennials», la generació que va néixer entre l'any 1980 i l'any 2000. Es caracteritzen, entre altres coses, per ser 100% digitals i amants de la tecnologia; perquè

cerquen preparar-se professionalment al màxim i busquen l'especialització; perquè són inconformistes i amb voluntat d'assolir qualsevol repte que es proposin; perquè el seu objectiu en la vida és conèixer i experimentar més que no pas acumular riquesa; i finalment, perquè no els agrada el compromís i prefereixen gaudir de la vida i experimentar el bo i millor de la joventut, deixant per a més endavant els compromisos.

Tanmateix però, ja ha arribat la següent generació, disposada a prendre el relleu. Es tracta de l'anomenada generació Z o generació «centennial». Ells són els primers «nadius digitals», els que han viscut amb Internet des del seu naixement, els que no han conegut un món sense tecnologies digitals avançades. Han nascut i crescut amb un smartphone o una tablet sota el braç; són autodidactes, creatius i sobreexposats a la informació; prefereixen projectes d'aprenentatge vocacional més que no pas la clàssica educació formal; més enllà de cercar un treball fix, prefereixen trobar una feina a mida de la seva personalitat, i tenir oportunitats per créixer professionalment i assolir metes.

Aquestes són algunes característiques de les generacions «millennial» i «centennial». Si ens endinsem en aquest mar de noves tecnologies, podem caure en el desconcert i sentir-nos perduts per afrontar pastoralment aquests nous reptes. No tinc cap dubte, però, que els nostres amics «millennials» i «centennials» tard o d'hora experimentaran el mateix que sant Agustí: «Ens has fet, Senyor, per a tu, i el nostre cor està inquiet, fins que descansi en tu». A nosaltres ens pertoca, especialment als joves deixebles missioners, sortir al seu encontre per tal d'anunciar-los la Bona Nova i evangelitzar-los amb entusiasme i paciència, amb generositat i amb alegria, amb pedagogia i amb amor, treballant sense defallir i sense caure en cap moment en el desànim, tot inspirant-nos en l'apòstol sant Pau, que al segle I de la nostra era deia: «M'he fet tot per a tots, per guanyar, sigui com sigui, a alguns» (1Co 9,22).

ENTREVISTA

Treballar amb els laics

ANNA ALMUNI

La realitat associativa de l'Arquebisbat de Barcelona és molt rica i diversa. El nombre de moviments d'Acció Catòlica, d'entitats del Fòrum d'Organitzacions Catòliques i de centres culturals és gran. Tot això configura el Secretariat d'Apostolat Seglar, que té moltes coincidències amb els Secretariats de pastoral de les Confraries, Obrera, Gitana, i de persones amb discapacitat. L'Anna Almuni, membre de la Institució Teresiana, és la responsable de la nova Delegació per a la Formació i Acompanyament del Laïcat, que engloba tots aquests secretariats, «que realitzen tasques molt properes, encara que cadascun amb identitat pròpia».

Per què es crea aquesta nova delegació?

El laïcat, avui, és i vol ser part activa del Poble de Déu, deixeble missioner, passant de col·laborador a corresponsable. Aquesta delegació té la tasca d'impulsar-ho de forma creativa, transversal i en comunió; treballar per caminar junts tots els que estem en un mateix àmbit de pastoral laïcal, i fer visible una «Església en sortida».

Què suposa el nomenament?

El repte de saber harmonitzar i dinamitzar en comunió la nova Delegació laïcal i ajudar a avançar com a Església Comunitat de comunitats. Una responsabilitat i un servei que farem en equip amb els directores dels secretariats. Personalment, és un regal poder compartir somnis i preocupacions amb persones i grups que treballem al servei de l'Evangeli.

Quins són els seus primers objectius a la Delegació?

Ser-hi, intentant acompanyar l'experiència de recerca personal permanent «d'amistat amb Jesús» (EG3). Oferir espais de reflexió davant la urgent invitació de respondre als signes dels temps; de la manera audaç i lúcida de qui s'atreveix a actuar, sense que res ni ningú li ho pugui impedir, des de la novetat de l'Esperit en la mirada, en l'aprehensió de la realitat, en discernir i optar.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pare, em sap greu haver-vos ofès

Divendres al vespre. Tres nois entorn dels vint anys, arriben apressats a la porta d'una església. Tot just ha acabat la missa vespertina. S'adrecen al sacerdot, que està acomiadant les persones que han participat en la celebració. Un dels joves, decidit, li diu: «És que ens veníem a confessar». «Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu!» (2Co 5,20). En l'església en qüestió es pot rebre el sagrament amb facilitat, abans i durant la missa. El sacerdot els convidava a entrar. Es dirigeix a l'espai assignat per rebre aquest sagrament, es posa l'estola. «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant...». Comença el camí del retorn.

Demarar perdó és reconèixer, lloar i agrair la grandesa de Déu i la seva misericòrdia envers nosaltres. És la resposta d'un cor penedit a la crida a la conversió que ens fa el Senyor, que, perquè ens estima, passa i torna a passar per la nostra vida fins al moment que, acceptant la seva grandesa, li fem espai en el nostre cor, tot dient-li: «Veniu Pare, perdoneu-me, em sap greu haver-vos ofès». «La víctima que ofereixo és un cor penedit, / un esperit que es penedeix, / tu Déu meu, no el menysprees» (Sl 51, 19).

El sagrament de la reconciliació dona, a qui es reconeix pecador, l'amor de Déu, que reconcilia; la seva pau, que ens allibera, facilita i ens mou a la reconciliació amb els germans. Jesús ens ha ensenyat a demanar perdó, vinculant el nostre perdó als qui ens ofenen, perdó mutu que Déu concedeix a la fragilitat i la feblesa humanes. I és que la conversió s'ha de manifestar en obres exteriors, signes visibles d'amor a Déu i als germans, cada dia, sempre. «Vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a presentar la teva ofrena» (Mt 5,24). És ben cert que som pecadors. És ben cert també que, pel sagrament de la reconciliació, esdevenim pecadors perdonats. De la mateixa manera que sentim el dolor del pecat i de l'allunyament del camí de vida benaurada que el Senyor ens ofereix, amb la mateixa intensitat hauríem d'experimentar i viure la joia del perdó i de l'amor de Déu.

Acceptada la responsabilitat del propi pecat i de l'allunyament dels ensenyaments de Jesús, reconeguda la seva pettesa i la misericòrdia del Pare, escoltat de llavis del sacerdot «jo t'absolc dels teus pecats», els nois retornaren a la vida ordinària. Reconciliats, recuperada la criatura neta i lliure que hi ha en cada persona.

HECHOS DE VIDA

«Rezar y bajar... rezar y bajar»

Verónica Stauffen, de 45 años, con su hijo de 7, habían ido cinco días a Nueva York. Visitaban a una amiga oficinista, Milagros, en el rascacielos World Trade Center, de 110 pisos, con 250 ascensores, cuando estalló una bomba. Fue en 1993. Tardaron tres horas en bajar del piso 51 a la calle. Verónica y Milagros testimoniaron, entre lágrimas, lo siguiente:

«Las escaleras estaban llenas de humo y de gente desesperada. Era difícil bajar. Los había, por cansancio, sentados en los peldaños. Otros vomitaban. Un hombre tuvo un ataque al corazón. Una mujer embarazada tuvo los síntomas del parto. Lo más angustiados de todo era no saber qué hacer. Que nadie te dijera dónde debías ir.

»Lo único que hacíamos era: rezar y bajar... Rezar y bajar... Casi

todo el mundo rezaba. Oíamos que, muchas personas invocaban a Dios o rezaban el Padrenuestro —en inglés y en español».

«En la fe en Dios, en la oración recibimos fuerzas y ayuda, tanto en la dimensión humana, psíquica, espiritual, como en la trascendente.»

Crear en Dios y saber rezar, es esencial para los momentos aciagos de la vida, y más aún, ante el peligro de una muerte inminente. Y uno piensa: quien no cree en Dios, ¿en qué o a quién se agarrará?

El Nobel de Medicina Dr. A. Carrel, convertido al catolicismo, sentenció: «La oración es variación sobre dos temas: la angustia y el amor.»

Mn. Josep M. Alimbau Argila
Medalla de Plata del Inst. Teol.
Espiritual de Barcelona por sus más de 50 años en el Full Dominical y en Radio Barcelona (SER)

Lectures de la missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses. Sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / Lc 12,39-48]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martíria, mr.

25. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ † Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, verge i màrtir.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el designi del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiada al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissiu un favor que us demanarem». Jesús els preguntà: «¿Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem». Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat».

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes».

Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento.

Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

Salm responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,14-16)

Hermanos:

Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantenemos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda». Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

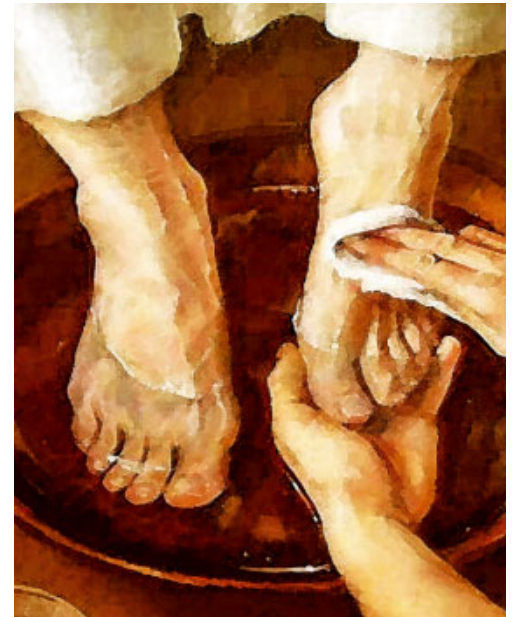
Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: El que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».

La vida és servei

P. JAUME SIDERA, claretià

Els governants no queden gaire bé en llavis de Jesús. Tenen molt més poder que autoritat. Vencen però no convencen.

Quan Jesús anuncia que morirà a la creu, Jaume i Joan, ambiciosos com són, reclamen la dreta i l'esquerra. Tot el poder. Però han fet tard. Ja estan reservades. Qui hi havia al calvari a la dreta i a l'esquerra de Jesús?

L'ambició de ser el primer i el millor ben canalitzada és bona. Qui aspiri a ser el primer i el millor ha de posar tot allò que sap, té i pot al servei dels altres. Res d'esclafar ningú ni de creure-se'n superior. Jesús es posa com a model: «No he vingut a fer-me servir, sinó a servir els altres donant-me jo mateix per alliberar tothom.»

Jesús repetí sovint aquesta lliçó als seus deixebles. Com que no se'n sortia, durant el darrer sopar donà la gran campanada: es posà a rentar-los els peus. Prestar, per amor, els serveis més humils en favor dels altres.

El dia de la consagració de la Sagrada Família, unes bones religioses varen eixugar l'oli que regalimava de l'altar. Crítiques pertot. On s'és vist? No recordo ningú que mesurés el fet amb el barem de l'Evangeli. I tanmateix aquelles dones donaren al Papa i a tots els assistents la més alta lliçó sobre el sentit pregon de l'Eucaristia. Feu això... Què fa Jesús? Es posa un davantal i renta els peus... La cerimònia era magnífica, emocionant. Però l'únic gest verament cristià fou el d'aquelles bones religioses. Feien el que féu Jesús.

Sempre que servim els altres, realitzem en la nostra vida diària allò que significa l'Eucaristia que ara celebrem.

Fixeu-vos en els castells humans que veiem arreu de Catalunya. El qui s'emporta els aplaudiments és l'enxaneta. Però els qui fan la pinya són els qui fan possible el castell. L'autoritat rau a fer créixer els altres, no a dominar-los.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Del dijous 19 al diumenge 21. Reunió del Grup Europeu del Moviment de Cursets de Cristiandat a Kremsmünster (Àustria).

Dimecres dia 24, a les 13.30 h. Visita al Centre Sara de Sabadell.

Dijous dia 25, a les 20.30 h. Centenari del Centre Parroquial de la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres, a Sabadell.

Dissabte 27 i diumenge 28. Presideix les VII Jornades Transmet.

Notícies

Jornada de formació de Mans Unides. El dissabte 29 de setembre a la

seu de Mans Unides a Sabadell va tenir lloc una jornada de formació amb el títol «Il·lusionat amb l'APS» (Aprentatge pel Servei). Interviuen la Sra. Conxa Pardo, de Mans Unides, Mn. Carles Milà, Delegat episcopal d'Ensenyament, el Sr. Àlex Visús, Pedagog, i el Sr. Ferran Homar, mag.

Inici de ministeri de Rector a Sant Cugat del Vallès. El diumenge 30 de setembre, a les 19 h, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere d'Octavià, a Sant Cugat del Vallès, en l'inici de ministeri de Rector de Mn. Emili Marlés.

Agenda

Concert d'orgue. Diumenge 28, a les 18 h, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. A càrrec de Jordi Figueras (orgue) i Ramon Figueras (trompeta) en el 86è aniversari de la creació de la parròquia.

VII JORNADES TRANSMET!

«La pastoral vocacional i juvenil per la Nova Evangelització»

Dissabte 27 d'octubre, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès:

- A les 10.30 h, acollida.
- A les 11 h, inauguració de les Jornades a càrrec de l'Excm. i Rvdm. Sr. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, i de l'Excm. i Rvdm. Sr. Salvador Cristau Coll, Bisbe auxiliar.
- Conferència marc: «La Pastoral vocacional i juvenil», a càrrec de l'Excm. i Rvdm. Sr. José Manuel Lorca Planas, Bisbe de Cartagena. Col·loqui.
- A les 13 h, presentació del *Nou Pla Pastoral Diocesà*.
- A les 14 h, dinar al Centre Borja (15 €).
- De les 16 a les 18 h, «Parlem de Pastoral vocacional, Pastoral de jove, vida consagrada», amb la col·laboració de la Hna. Glenda.

Diumenge 28 d'octubre, a les 10.30 h, a la Plaça Vella de Terrassa: «Protagonistes: els infants». «Eduquem per al futur» (activitats per a infants i adolescents de 6 a 16 anys).

—A les 12 h, a la Catedral de Terrassa, Eucaristia presidida per l'Excm. i Rvdm. Sr. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa. Clausura de les VII Jornades Transmet.

Trobada d'infants amb motiu de les Jornades Transmet

Horari:

- Participació a les Jornades Transmet amb activitats per a infants a les 10.30 h a la Plaça Vella de Terrassa, i Missa a les 12 h a la Catedral.
- A les 13.30 h, dinar al Parc de Vallparadís.
- A les 16 h, cloenda.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Misión joven

A lo largo del mes de octubre se está desarrollando en Roma el Sínodo de los Obispos, que en esta ocasión está dedicado a los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional, y que terminará el próximo día 28. El Santo Padre quiere que sea una nueva oportunidad para que los jóvenes lleguen a ser discípulos misioneros, para que se entusiasmen con Cristo y con la misión evangelizadora, y se contagien del ardor misionero de san Francisco Javier, santa Teresa del Niño Jesús y el beato Pablo Manna. El mensaje para el día del DOMUND de este año lo ha planteado precisamente como una reflexión con los jóvenes, como un diálogo con ellos. Les dice que «la vida es una misión», y que «cada hombre y mujer es una misión, y esta es la razón por la que se encuentra viviendo en la tierra».

El entusiasmo, la fascinación y la plenitud que produce en el ser humano el encuentro con Cristo es cierta-

mente algo grande, comparable al hallazgo del tesoro escondido o la perla preciosa de los que nos habla el Evangelio (cf. Mt 13,44-46). El joven que viva esta experiencia profunda de fe, se entusiasmará sin duda, y será capaz de dar testimonio ante sus amigos y conocidos de lo que ha experimentado y también de comprometerse en proyectos solidarios para transformar el mundo. Esta vivencia le llevará asimismo a ser audaz al servicio de la verdad y el bien y a expresarse con valentía, con libertad de espíritu y sin miedo.

La vida es, pues, una misión, y en el caso de una vida joven, es una misión joven, que se realiza en relación a otros jóvenes, en el ambiente propio. Desde hace unos años oímos hablar de los «millennials», la generación que nació entre el año 1980 y el año 2000. Se caracterizan, entre otras cosas, por ser 100% digitales y amantes de la tecnología; porque

procuran prepararse profesionalmente al máximo y buscan la especialización; porque son inconformistas y capaces de alcanzar cualquier cosa que se propongan; porque su objetivo en la vida es conocer y experimentar más que acumular riqueza; y por último, porque no les gusta el compromiso y prefieren disfrutar de la vida y experimentar en sus mejores años de juventud, dejando para más adelante los compromisos.

Pero atención, porque ya ha llegado la siguiente generación, la que toma el relevo. Se trata de la denominada generación Z o generación «centennial». Ellos son los primeros «nativos digitales», los que han vivido con Internet desde edades tempranas, los que no saben lo que es un mundo sin tecnologías digitales avanzadas. Han nacido y crecido con un smartphone o una tablet pegados al brazo; son autodidactas, creativos y sobreexposados a la información; prefieren proyectos de aprendizaje vocacional más que la clásica educación formal; más que tener un trabajo fijo, lo que desean es encontrar un

empleo acorde a su personalidad, y tener oportunidades de crecimiento profesional y de alcanzar metas.

Estas son algunas características de la generación «millennial» y de la «centennial». Al asomarnos a este océano de nuevas tecnologías, podríamos caer en el desconcierto y sentirnos un tanto perdidos a la hora de afrontar pastoralmente estos nuevos retos. No tengo ninguna duda de que nuestros amigos «millennials» y «centennials» tarde o temprano experimentarán lo mismo que san Agustín: «Nos hiciste, Señor, para ti, y nuestro corazón está inquieto, hasta que descanse en ti». A nosotros nos tocará, sobre todo a los jóvenes discípulos misioneros, salir a su encuentro, anunciarles la Buena Nueva, evangelizarlos, con entusiasmo y paciencia, con generosidad y alegría, con pedagogía y amor, trabajando incansablemente, sin caer jamás en el desánimo, inspirándonos en el apóstol san Pablo, que en el siglo I de nuestra era decía: «Me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos» (1Cor 9,22).